

РЕШЕНИЕ

№ 458/12. 10. 2017г.



гр. Пазарджик,

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Пазарджик, XI състав, в открито съдебно заседание на тринадесети септември, две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ : Десислава Кривиралчева

ЧЛЕНОВЕ: 1. Васко Нанев

2. Христина Юркова

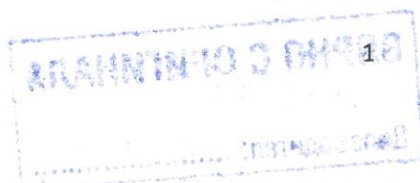
При секретаря Димитрина Георгиева, разглежда докладваното от съдия Юркова административно дело № 471, по описа на съда за 2017 г. За да се произнесе, взе предвид следното:

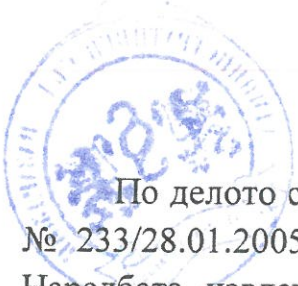
Производството е по реда на чл. 185 от АПК и е образувано по протест на прокурор Стефан Янев при Окръжна прокуратура Пазарджик, подаден против чл. 1, ал. 2, чл. 19, ал. 1, чл. 21, ал. 4, чл. 22, чл. 24, ал. 2, чл. 26, ал. 2, чл. 27, чл. 28, ал. 1 и ал. 2, чл. 29, ал. 2, чл. 31, чл. 32, чл. 33, чл. 34, чл. 67, чл. 68 от Наредбата за управление на общинските пътища на територията на Община Септември, приета с решение № 233/28.01.2005г. на Общински съвет Септември. Иска се от съда да отмени атакуваните разпоредби. Претендират се разноски.

Ответникът по оспорването - Общински съвет - Септември, не изразява становище. Представя преписката по издаване на оспорения нормативен акт.

Съдът, като обсъди становищата на страните, доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, като направи проверка по чл. 168, във вр. с чл. 196 от АПК, приема за установено следното:

С решение № 233, взето с протокол № 16 на заседание, проведено на 28.01.2005 г., Общински съвет – Септември е приел Наредба № 1 за управление на общинските пътища на територията на община Септември (Наредба). Наредбата е приета с изискуемото по закон мнозинство – от общ брой общински съветници – 21, на заседанието са присъствали 18, от които гласували са – “за” - 17, “против” – 0 и “въздържали се” – 1.





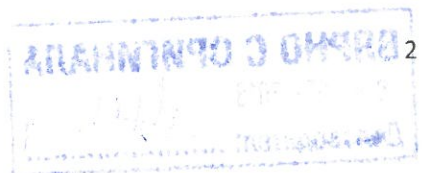
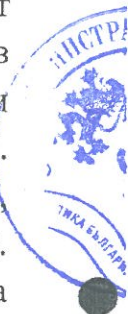
По делото са приети от съда актуалния текст на Наредбата, Решение № 233/28.01.2005г. на Общински съвет – Сърница, с което се приема Наредбата, извлечение от Протокол № 16 от 28.01.2005г., Предложение с вх. № 91-00-2/11.01.2005г., с приложение - проект на решение и проект на наредба.

Протестът е процесуално допустим, направен от Прокурор при Окръжна прокуратура Пазарджик, който с оглед нормата на чл. 186 ал. 2 от АПК притежава процесуална възможност да оспори подзаконов нормативен акт. Оспорването е срещу част от нормативен акт, поради което същото не е ограничено във времето, по арг. от чл. 187 от АПК. Предмет на оспорване са разпоредбите на чл. 1, ал. 2, чл. 19, ал. 1, чл. 21, ал. 4, чл. 22, чл. 24, ал. 2, чл. 26, ал. 2, чл. 27, чл. 28, ал. 1 и ал. 2, чл. 29, ал. 2, чл. 31, чл. 32, чл. 33, чл. 34, чл. 67, чл. 68 от Наредбата за управление на общинските пътища на територията на Община Септември, приета с решение № 233/28.01.2005 на Общински съвет Септември. Тя е подзаконов нормативен акт по смисъла на чл. 75 ал. 1 от АПК и подлежи на проверка за законосъобразност.

Нормата на чл. 21, ал.2 от ЗМСМА предвижда компетентност на общинския съвет, в изпълнение на своите правомощия по чл. 23 от Закона за пътищата да приема Наредба за управление на общинските пътища. С оглед изложеното и съобразно разпоредбата на чл. 76, ал. 3 от АПК, Общински съвет – Септември е материално и териториално компетентният орган, разполагащ с правомощие да уреди нормативно обществените отношения, свързани с управлението на общинските, респективно да издаде подзаконов нормативен акт със съдържание като процесния. Съгласно чл. 8 от ЗНА, всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение, а разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от ЗНА предписва, че нормативният акт трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен.

Съдът счита, че оспорените разпоредби са приети от компетентен орган, в писмена форма, при спазване на изискванията за кворум и начин на гласуване, регламентирани в ЗМСМА. Налице е валиден нормативен административен акт, действащ към момента на оспорването.

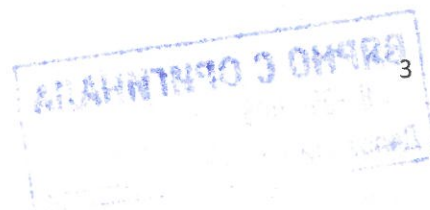
Оспореният текст на чл. 1, ал. 2 от Наредбата гласи, че тя не се прилага за: 1. селскостопанските пътища отредени с плана за



земеразделяне осигуряващи достъп до земеделски земи; 2. горските пътища - от земите в ДГФ; 3. частните пътища, неотворени за обществено ползване.

Съгласно чл. 1, ал. 2 от Закона за пътищата този закон не се прилага за: 1. (доп. - ДВ, бр. 75 от 2009 г.) улиците в населените места и селищните образувания, с изключение на онези от тях, които едновременно са участващи от републикански или общински пътища; 2. селскостопанските пътища, осигуряващи достъп до земеделски земи; 3. горските пътища; 4. частните пътища, неотворени за обществено ползване.

Разлика, която се констатира между двете разпоредби, е наличието в закона на още едно предложение, а именно т.1, в която хипотеза законът се явява неприложим, а именно относно улиците в населените места и селищните образувания, с изключение на онези от тях, които едновременно са участващи от републикански или общински пътища. Точка едно е приета допълнително, след приемане на другите предложения на разпоредбата на чл. 1, ал. 2, с редакцията на Закона в ДВ, бр. 75 от 18.09. 2009 г., след приемане на Наредба за управление на общинските пътища на територията на община Септември. Липсата на точка със съдържание, идентично на това от чл. 1, ал. 2, т. 1 от Закона, в приетата от ОС местна Наредба не опорочава същата и не я прави незаконосъобразна. Съгласно чл. 3 от Закона за нормативните актове, Законът е нормативен акт, който урежда първично или въз основа на Конституцията, обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко института на правото или техни подразделения, като за уреждане на другите отношения по тази материя законът може да предвиди да се издаде подзаконов акт. Според чл. 7, ал. 2 от ЗНА, Наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. Предвидено е с чл. 15 от ЗНА, че нормативният акт трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен. Ако постановление, правилник, наредба или инструкция противоречат на нормативен акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт. В случая наличието на уредба за неприложение на издадения закон относно определени видове пътища е важно и при липса на уредба в подзаконовия нормативен акт, поради което и Законът, и Наредбата се явяват неприложими към този вид пътища, които са изключени от предметния обхват на Закона, макар това изрично



да не е посочено в Наредбата. От друга страна ОС винаги може да допълни местната Наредба, като приеме разпоредба, идентична по съдържание с тази на чл. 1, ал. 2, т. 1 от ЗП. Ето защо оспорената разпоредба на чл. 1, ал. 2 от Наредбата не противоречи на чл. 1, ал. 2 от Закона за пътищата, тя не е материално незаконосъобразна.

Съгласно чл. 18, ал. 5 от Закона за пътищата специалното ползване на пътищата се извършва при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет. В изпълнение на закона е приета Наредбата за специално ползване на пътищата (НСПП). В чл. 3 от НСПП изрично е посочено, че специалното ползване на общинските пътища се извършва при условията и по реда на тази наредба и наредбите по чл. 23 от Закона за пътищата. Общинските наредби имат приложение само по отношение на предвиденото в чл. 23 от ЗП – правомощията на кмета, свързани с управлението на пътищата. Но те не могат да въвеждат нови, допълнителни или по-тежки забрани и задължения за правните субекти – адресати на разпоредбите на ЗП и НСПП. Наредбата за специалното ползване на пътищата има характеристиката на специален нормативен акт, по отношение на който Наредбата за управление на общинските пътища на територията на община Септември следва да съответства.

Оспорена е разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от Наредбата: Кметът на общината, отказва издаване на разрешение за специално ползване на пътя, когато: 1. не са налице условията по чл. 26, ал. 7 от Закона за пътищата; 2. специалното ползване предполага увреждане на собствеността на други лица или прави невъзможно ползването на пътя за дейности от обществен интерес; 3. специалното ползване изисква трайна промяна на предназначението и характеристиките на пътя; 4. предстои преустройство на пътя, предвидено с влязъл в сила подробен устройствен план.

Съответната разпоредба на подзаконовия текст от НСПП е Чл. 6. (Доп. - ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.), съгласно която (1) Администрацията, управляваща пътя, отказва издаване на разрешение за специално ползване на пътя, когато: 1. не са налице условията по чл. 26, ал. 7 от Закона за пътищата; 2. специалното ползване предполага увреждане на собствеността на други лица или прави невъзможно ползването на пътя за дейности от обществен интерес; 3. специалното ползване изисква трайна промяна на предназначението и характеристиките на пътя; 4. предстои преустройство на пътя, предвидено с влязъл в сила подробен устройствен план. 5. (нова -

ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.) не е осигурена безопасността на автомобилното движение съгласно изискванията на Закона за движението по пътищата, установено със становище на органите на Министерството на вътрешните работи.

Не е налице колизия между наредба, уреждаща местни обществени отношения, регулирани вече от наредба, издадена по законова делегация на чл. 18, ал. 5 от ЗП. Липсата на точка със съдържание, идентично на това в т. 5 от НСПП, в приетата от ОС местна Наредба не опорочава същата и не я прави незаконосъобразна.

Наредбата в оспорения текст на чл. 21, ал. 4 гласи, че Разрешението за специално ползване по ал. 2 е валидно за срок от една година, докато нормата на чл. 8, ал. 3 от НСПП предвижда, че същото разрешение е валидно за срок от две години. По същия начин нормата на чл. 26, ал. 2 от общинската наредба определя валидност от една година на разрешението за специално ползване на пътя чрез изграждане и експлоатация на рекламno съоръжение, докато чл. 13, ал. 2 от НСПП предвижда по-малък срок на валидност от 6 месеца на разрешението на специално ползване на пътя за същите цели.

Налице е противоречие между наредба, уреждаща местни обществени отношения, регулирани вече от НСПП, което налага тяхната отмяна. В този случай очевидно оспорените разпоредби се явяват като приети в разрез с изискването на чл. 8 от ЗНА.

Оспорва се текстът на чл. 22 от Наредбата, съгласно който към искането за издаване на разрешение за специално ползване заинтересованото лице прилага: 1. удостоверение за актуално състояние на съдебната регистрация; 2. копие от документа за платена такса за издаване на разрешението; 3. копие от скицата (визата) за проектиране, с която се определят местоположението на обекта и пътната връзка към него, включително спрямо съседните поземлени имоти; 4. подробен комуникационно-транспортен план за пътните връзки и разположението на обекта, към който са приложени: а) схема с точното километрично местоположение на обекта, разположението му спрямо оста на пътя и отстоянието му от ръба на пътната настилка; б) напречни профили в подходящ мащаб на характерни места в обхвата на пътя.

Съответният на него текст от НСПП е в чл. 9, който гласи: Към искането за издаване на разрешение за специално ползване

заинтересуваното лице прилага: 1. (изм. - ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.) удостоверение за наличие или липса на публични задължения по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК); 2. копие от документа за платена такса за издаване на разрешението; 3. копие от скицата (визата) за проектиране, с която се определят местоположението на обекта и пътната връзка към него, включително спрямо съседните поземлени имоти; 4. (изм. - ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.) становище на органите на Министерството на вътрешните работи; 5. (нова - ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.) съгласуван технически проект - част „Пътна“ и „Организация на движението“.

Разпоредбата на чл. 22 от местната наредба се явява несъответна на нормата от НСПП, тъй като с тази норма се изисква документи, каквито по чл. 9 от НСПП не се изискват, а същевременно не се изискват документи, които се изискват по наредбата, приета от МС. Съдържанието на текста на оспорената разпоредба от общинската наредба, определящи изискуемите документи, частично възпроизвежда изискванията по Наредбата за специално ползване на пътищата, въвежда допълнителни изисквания и констатираното несъответствие води до извода за техната незаконосъобразност.

Съгласно оспорения чл. 24 , ал. 2 от общинската наредба към искането за Разрешението за специално ползване на пътя чрез експлоатация на търговски крайпътен обект и пътни връзки към него заинтересуваното лице прилага удостоверение за актуално състояние на съдебната регистрация.

Текстът е в противоречие и със Закона за търговския регистър, съгласно който търговският регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел е публичен и следователно е достъпен и за органите на общинската администрация.

Оспореният текст на чл. 27 от Наредбата гласи, че към искането за специално ползване по чл. 26 заинтересуваното лице прилага: 1. удостоверение за актуално състояние на съдебната регистрация; 2. копие от документа за платена такса за издаване на разрешението; 3. технически или работен проект за конкретното съоръжение.

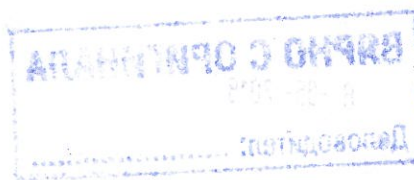
Съответният текст от НСПП е нейният член 14, съгласно който към исканото разрешение за специално ползване по чл. 13 заинтересуваното лице прилага: 1. (изм. - ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.) удостоверение за наличие или липса на публични задължения по чл. 87, ал. 6 ДОПК; 2. копие от документа за платена такса за издаване на разрешението; 3. (изм. - ДВ, бр. 14 от 2006 г.; изм., бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.) съгласуван работен проект от администрацията, управляваща пътя, съгласно чл. 5, ал. 2 или декларация-съгласие за изграждане на рекламno съоръжение, съответстващо на определен типов проект, съгласно чл. 13, ал. 3; 4. (нова - ДВ, бр. 14 от 2006 г.; доп., бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.) нотариално заверено съгласие от собственика на земята, когато рекламното съоръжение се изгражда в обслужващите зони на пътя, копие на документ за собственост и актуална скица на имота; 5. (нова - ДВ, бр. 14 от 2006 г.; доп., бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.; доп., бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г.) протокол за предварителен оглед от администрацията, управляваща пътя, органите на Министерството на вътрешните работи и заинтересуваното лице. В протокола се съдържат и мерки за безопасност в съответствие с изискванията на Техническите правила за приложение на ограничителни системи за пътища по републиканската пътна мрежа.

Видно е, че с чл. 27 от Наредбата се изискват документи, каквито по чл. 15 от НСПП не се изискват, а същевременно не се изискват документи, които се изискват по наредбата, приета от МС. Частично възпроизвежда изискванията по Наредбата за специално ползване на пътищата и въвеждане на допълнителни изисквания е незаконосъобразно, като е налице и противоречие чл. 23 от Закона за търговския регистър.

С протеста е оспорен чл. 28, ал. 1 и 2 от Наредбата.

Съгласно Чл. 28. (1) Разрешение за изграждане на рекламни съоръжения в обхвата на пътя и в обслужващата зона се издава, когато:

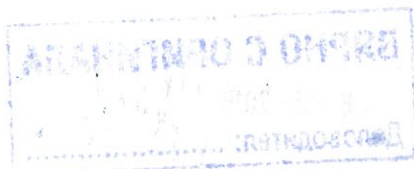
1. не са налице основанията за отказ по чл. 19, ал. 1; 2. рекламното съоръжение отстои не по-малко от 500 м от пътни възли и кръстовища за общинските пътища; 3. рекламното съоръжение не ограничава видимостта на сигнализацията с пътни знаци; 4. рекламното съоръжение в целия си габарит отстои най-малко на 3 м от ръба на пътната настилка; 5. разстоянието между отделни рекламни съоръжения по посока на движението е не по-малко от 200 м. (2) Отказва се издаването на



разрешение за изграждане на рекламни съоръжения: 1. в зони с ограничена видимост; 2. в уширени пътни участъци, предназначени за кацане на самолети; 3. окачени на конструкцията на мостови съоръжения и надлези; 4. в тунели и на разстояние по-малко от 200 м.; 5. в средната разделителна ивица; 6. изградени като премостващи конструкции над общинските пътища; 7. наподобяващи пътните знаци и указателните табели по форма, цвят, съдържание и символи.

Съответно текстът следва да се съпостави за съответствие с нормата на чл. 15 от НСПП.

Чл. 15. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.; изм. и доп., бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г.) Разрешение за изграждане на рекламни съоръжения се издава, когато: 1. не са налице основанията за отказ по чл. 6, ал. 1; 2. (доп. - ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.; доп., бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г.) рекламното съоръжение в обхвата на пътя отстои не по-малко от 1500 м от пътни възли - за автомагистралите и скоростните пътища, и 500 м от пътни възли и кръстовища - за останалите пътища; 2а. (нова - ДВ, бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г.) рекламното съоръжение в обслужващата зона на пътя отстои не по-малко от 500 м преди пътни възли и кръстовища и 100 м след тях - за всички републикански пътища; 3. рекламното съоръжение не ограничава видимостта на сигнализацията с пътни знаци; 4. (изм. - ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.) рекламното съоръжение в целия си габарит отстои най-малко на 3 м от ръба на пътната настилка, а отстоянието от центъра на носещата му колона до ръба на пътната настилка е не по-малко от 5 м; 5. (изм. - ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.) разстоянието между отделни рекламни съоръжения по посока на движението е не по-малко от 300 м за автомагистрали и скоростни пътища и 200 м за останалите пътища; 6. (нова - ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.) горният ръб на фундамента на рекламното съоръжение не надвишава нивото на терена. (2) Отказва се издаването на разрешение за изграждане на рекламни съоръжения: 1. в зони с ограничена видимост; 2. в уширени пътни участъци, предназначени за кацане на самолети; 3. окачени на конструкцията на мостови съоръжения и надлези; 4. (изм. - ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.) в тунели и на разстояние, по-малко от 600 м преди тях - за автомагистрали и скоростни пътища, и 200 м - за останалите



пътища; 5. в средната разделителна ивица; 6. изградени като премостващи конструкции над републиканските пътища; 7. наподобяващи пътните знаци и указателните табели по форма, цвят, съдържание и символи. 8. (нова - ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.) когато рекламното съоръжение е с профил на носещата колона, различен от кръг.

Налице е частично възпроизвеждане изискванията по Наредбата за специално ползване на пътищата. Последвалите изменения в Наредбата за специално ползване на пътища, не са намерили отражение в местната наредба, която непълнота води до частична незаконосъобразност на текста на чл. 28, ал. 1, т. 2 и т. 5 и ал. 2, т. 4 от Наредбата.

Оспореният текст на чл. 29, ал. 2 от процесната наредба гласи, че към искането заинтересуваното лице прилага удостоверение за актуално състояние на съдебната регистрация. Въвежда се изискването за прилагане на документ към заявлението, което изискване не е уредено в ЗП или НСПП. Спорният текст влиза в противоречие и със Закон за търговския регистър, с изискването за удостоверение за актуално състояние на съдебната регистрация, поради което следва да бъде отменен.

Протестираният текст на наредбата в чл. 31. (1) гласи, че Разрешението за специално ползване на пътя чрез прокаране и ремонт на подземни и надземни проводни и съоръжения е задължително условие за издаване на разрешение за строеж по смисъла на глава осма, раздел III от Закона за устройство на територията.

Други спорни текстове са:

на Чл. 32. Разрешение за специално ползване на пътя чрез прокаране на подземни и надземни проводни и съоръжения на техническата инфраструктура се изисква при: 1. полагане на проводни и съоръжения в обхвата на пътя в зоната от края на пътното платно до края на ограничителната строителна линия; 2. пресичане на пътя от подземни или надземни проводни и съоръжения; 3. реконструкция на подземни или надземни проводни и съоръжения в обхвата на пътя.

Чл. 33. Към искането по чл. 31 заинтересуваното лице прилага: 1. удостоверение за актуално състояние на съдебната регистрация; 2. копие от документа за платена такса за издаване на разрешението; 3. технически или работен проект за съответния вид специално ползване на пътя. 6

Чл. 34. (1) Разрешение за специално ползване чрез прокарване на подземни и надземни проводи в обхвата на пътя се допуска, при условие че проводът или съоръжението са проектирани така, че по време на експлоатация и в случаи на авария няма да застрашават елементите на пътя и безопасността на движението. (2) Едновременно с разрешението за специално ползване на пътя чрез прокарване на подземни и надземни проводи и съоръжения и ремонт в обхвата на пътя може да бъде поискано и разрешение за специално ползване на пътя при временно ползване на части от пътното платно и на земи в обхвата на пътя. (3) В случаите на внезапно произлезли повреди ремонтната дейност се осъществява съгласно чл. 26, ал. 4 от Закона за пътищата, като заедно с уведомяването на техническата служба на общината се заплаща съответната такса за временното ползване на части от пътното платно и на земи в обхвата на пътя и се прилага проект (схема) за временна организация на движението при извършване на ремонт.

Съответните текстове в НСПП са

Чл. 18. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2006 г.; доп., бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.; изм., бр. 90 от 2016 г., в сила 15.11.2016 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г.) Разрешението за специално ползване на пътя чрез изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения в обхвата на пътя и в обслужващата зона е задължително условие за издаване на разрешение за строеж по смисъла на глава осма, раздел III от Закона за устройство на територията. (2) Разрешението за специално ползване по ал. 1 се издава по образец съгласно приложение № 1. (3) (Нова - ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.; изм., бр. 90 от 2016 г., в сила 15.11.2016 г.) Разрешението за специално ползване по ал. 1 има действие за срок две години.

Чл. 19. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2006 г.; доп., бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г.) Разрешението за специално ползване на пътя чрез изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения в обхвата на пътя и в обслужващата зона се изисква при: 1. (доп. - ДВ, бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г.) изграждане на подземни и надземни линейни и отделно стоящи съоръжения в обхвата на пътя и в обслужващата зона; 2. пресичане на пътя от подземни или надземни линейни съоръжения; 3. (доп. - ДВ, бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г.) ремонт и реконструкция на подземни

или надземни линейни и отделно стоящи съоръжения в обхвата на пътя и в обслужващата зона.

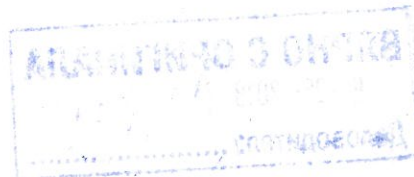
Чл. 20. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 14 от 2006 г.; изм., бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.; доп., бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г.) Към искането за издаване на разрешение по чл. 18 заинтересуваното лице прилага: 1. (изм., бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.) декларация по образец на администрацията, управляваща пътя, с която се заявява, че при необходимост от изместване на съоръжението заявителят ще извърши това за собствена сметка; 2. (нова, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.) удостоверение за наличие или липса на публични задължения по чл. 87, ал. 6 ДОПК; 3. (предишна т. 2 - ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.) копие от документа за платена такса за издаване на разрешението; 4. (предишна т. 3, изм. - ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.) съгласуван от администрацията, управляваща пътя, технически или работен проект за съответния вид специално ползване на пътя, както и становище от органите на Министерството на вътрешните работи за част „Пътна“ и част „Организация на движението“; 5. (предишна т. 4 - ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.; доп., бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г.) документ за собственост и скица на имота, за нуждите на който се изгражда съоръжението а при сключен договор за присъединяване между съответното експлоатационно дружество и лицето, за чиито нужди се изгражда съоръжението, се представя само копие от договора. 6. (нова - ДВ, бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г.) нотариално заверено пълномощно на представителя на лицето, за чиито нужди се издава разрешението за специално ползване на пътя, в случаите, когато искането не се подава лично.

Чл. 21. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2006 г.; доп., бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г.) Разрешението за специално ползване на пътя чрез изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения в обхвата на пътя и в обслужващата зона се издава, при условие че съоръженията са проектирани така, че по време на експлоатацията им и в случай на авария да не засягат елементите на пътя и да не застрашават безопасността на движението. (2) (Доп. - ДВ, бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г.) Разрешението за специално ползване на пътя чрез изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и

надземни линейни или отделно стоящи съоръжения в обхвата на пътя и в обслужващата зона се връчва на заинтересуваното лице след заплащане на дължимата такса. (3) (Нова - ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.) Когато няколко лица ползват един изкоп за полагане на линейни съоръжения, всяко от тях дължи такса по Тарифата за таксите, които се събират от Агенция „Пътна инфраструктура“, в пълен размер, като всеки отделен проект подлежи на самостоятелно съгласуване. (4) (Нова - ДВ, бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г.) В случай че към съществуващите линейни съоръжения има свободни канали (тръби) и се иска прокарване на допълнителни оптични кабели в тях (в същото кабелно трасе), заинтересуваното лице, на което е издадено разрешение за специално ползване на пътищата чрез експлоатация на подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения в обхвата на пътя и обслужващата зона, е необходимо да уведоми Агенция „Пътна инфраструктура“.

Чл. 22. (Изм. - ДВ, бр. 14 от 2006 г.; доп., бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г.) Едновременно с разрешението за специално ползване на пътя чрез изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни и отделно стоящи съоръжения в обхвата на пътя и в обслужващата зона може да бъде поискано и разрешението по глава пета за специално ползване на пътя при временно ползване на части от пътното платно и на земи в обхвата на пътя. (2) (Доп. - ДВ, бр. 90 от 2016 г., в сила от 15.11.2016 г.) За ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения в обхвата на пътя и в обслужващата зона се изисква разрешение по глава пета за специално ползване на пътя чрез временно ползване на части от пътното платно и земи в обхвата на пътя. (3) (Изм. - ДВ, бр. 1 от 2013 г., в сила от 04.01.2013 г.) В случаите на внезапно произлезли повреди ремонтната дейност се осъществява съгласно чл. 26, ал. 5 от Закона за пътищата, като заедно с уведомяването на съответното областно пътно управление, съответно техническата служба на общината, се заплаща дължимата такса за временното ползване на части от пътното платно и на земи в обхвата на пътя и се прилага проект (схема) за временна организация на движението при извършване на ремонт.

След анализ на оспорените чл. 31, 32, 33 и 34 от местната наредба, съдът установи, че същите имат за предмет разрешения за специално



ползване на пътя, различаващи се по вид, обхват и условия за издаване от тези, уредени в нормите на чл. 18, 19, 20, 21 и 22 от Наредбата за специално ползване на пътищата. Противоречието на обсъжданите текстове с нормите на чл. 18-22 от НСПП е налице, тъй като те не са съобразени с измененията в НСПП, настъпили през 2006, 2013 и 2016г.

Протестира се целият текст на чл. 67 от общинската Наредба, съгласно който:

Чл.67 Наказват се с глоба от 100 до 1000 лв., ако деянието не представлява престъпления, физически лица, нарушили разпоредбите за забраната за строителство в ограничителните зони и извършване на действия извън специалното ползване, както и нормалното функциониране на водоотводните съоръжения или които извършват или наредят да бъдат извършени следните дейности: 1. нанасяне на повреди или унищожаване на пътищата, пътните съоръжения и принадлежности на пътя; 2. движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или общинската администрацията; 3. разпиляване на вредни вещества, опасни за хората и околната среда, извършващи в обхвата на пътя. 4. извършване в обхвата на пътя: а/дейности застрашаващи безопасността на движението или използването на пътищата извън тяхното предназначение; б/действие, предизвикващо прекъсване, отклоняване или спиране на движението. 5. извършване в обхвата на пътя без разрешение на администрацията, управляваща пътя: а/строителни и ремонтни работи по пътищата извън границите на населените места и в населените места без регулационен план; б/прокарване на нови и ремонт на съществуващи телеграфни, телефонни, електропроводни, напоителни и други канали; в/откриване на нов и ремонт на съществуващи крайпътни обекти за обслужване на пътници и превозни средства и изграждане на пътни връзки към тези обекти или към съседни имоти; г/изграждане на рекламни съоръжения и поставяне на рекламни материали; 6. разкриване на кариери на разстояние, по-малко от 300 м. от оста на пътя и на по-малко от 1000 м. от мостовете, без разрешение на общинската администрацията. /2/.При повторно нарушение по ал. 1 глобата е от 150 до 1500 лв. /3/.При нарушения по ал.1 т.4 и 5 кмета на общината уведомява писмено Районна Дирекция за национален строителен контрол с искане за незабавно спиране на строителните работи

Законът за пътищата, гласи в Чл. 53. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.; изм., бр. 39 от 2011 г.; изм., бр. 55 от 2011 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.; изм., бр. 39 от 2011 г.; изм., бр. 55 от 2011 г.) Наказват се с глоба от 1000 до 5000 лв., ако деянието не представлява престъпление, физическите лица, нарушили разпоредбите на чл. 25, чл. 26, ал. 1, т. 1, букви „в" и „г", т. 2, ал. 2 и ал. 5 и чл. 41 или които извършат или наредят да бъдат извършени следните дейности: 1. нанасяне на повреди или унищожаване на пътищата, пътните съоръжения и принадлежностите на пътя; 2. движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя; 3. разпиляване на вредни вещества, опасни за хората и околната среда; 4. извършване в обхвата на пътя на: а) дейности, застрашаващи безопасността на движението, или използване на пътищата извън тяхното предназначение; б) дейности, предизвикващи прекъсване, отклоняване или спиране на движението; 5. извършване в обхвата на пътя и обслужващите зони без разрешение на администрацията, управляваща пътя, на: а) (изм. - ДВ, бр. 39 от 2011 г.) строителни и ремонтни работи по пътищата; б) прокарване на нови и ремонт на съществуващи телеграфни, телефонни, електропроводни, въжени и други линии, кабели, продуктопроводи, водопроводи, напоителни и други канали; в) (отм. - ДВ, бр. 39 от 2011 г.); г) (отм. - ДВ, бр. 39 от 2011 г.); б. разкриване на кариери на разстояние, по-малко от 300 м от оста на пътя и на по-малко от 1000 м от мостовете, без разрешение на администрацията, която управлява пътя. (2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.; изм., бр. 39 от 2011 г.) При повторно нарушение по ал. 1 глобата е от 2000 до 7000 лв. (3) При нарушение по ал. 1, т. 4 и 5 администрацията, управляваща пътя, уведомява писмено районната дирекция за национален строителен контрол с искане за незабавно спиране на строителните работи при условия и по ред, определени в закон.

Оспорен е текстът на Чл. 68 от местната наредба, съгласно който в случаите, когато на нарушенията по чл. 66 и чл. 67 са извършени от юридически лица и търговци, регистрирани по реда на Търговския закон, се налага имуществена санкция от 150 до 1500 лв., а при повторно нарушение от 250 до 2 500 лв.

Законът за пътищата е уредил хипотезите в чл. 54, съответно : Чл. 54. (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.; изм., бр. 39 от 2011 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.; изм. изцяло, бр. 39 от 2011 г.) При нарушения по чл. 52 на

юридическите лица и на едноличните търговци се налага имуществена санкция в размер от 1000 до 5000 лв., а при нарушения по чл. 53 - в размер от 3000 до 8000 лв. (2) (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2008 г.; изм. изцяло, бр. 39 от 2011 г.) При повторно нарушение по чл. 52 имуществената санкция е в размер от 2000 до 7000 лв., а по чл. 53 - в размер от 4000 до 12 000 лв. (3) Работодателят е отговорен солидарно с работника или служителя за причинените от тях щети.

Общинският съвет Септември е предвидил условия и правила за налагане на административни санкции в чл. 67 и 68, различни от уредени в чл. 53 и 54 от ЗП, поради което и тези текстове са в противоречие с акт от по-висока степен и подлежат на отмяна.

Предвид горното част от оспорените текстове от Наредбата, подробно упоменати в изложението, са приети в противоречие с текстове на нормативен акт от по висока степен, какъвто се явява ЗП и НСПП, подробно упоменати по горе, конкретно по отношение на всяка една от оспорените разпоредби на Наредбата, а също така и в противоречие с материалния закон и по-специално с разпоредбите на чл. 8 и чл. 15 от ЗНА, което се явява отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК, поради което и тези текстове от Наредбата, по отношение на които са налице тези предпоставки, следва да бъдат отменени.

Подателят на протеста е направил искане за присъждане на разноски, поради което съдът намира, че разноските следва да му бъдат присъдени, които се свеждат до направени такива в размер на 20.00 лева, за обнародване на съобщението в ДВ за образуваното производство по оспорване на текстове от процесната наредба.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК,

СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ чл. 21, ал. 4; 22, 24, ал. 2, чл. 26, ал. 2, чл. 27, чл. 28, ал. 1, т. 2, т. 5 и ал. 2, т. 4; чл. 29, ал. 2, чл. 31, чл. 32, чл. 33, чл. 34, чл. 67 и чл. 68 от Наредбата за управление на общинските пътища на територията на Община Септември, приета с решение № 233/28.01.2005 на Общински съвет Септември.

ОТХВЪРЛЯ протеста в останалата му част, с която са оспорени разпоредбите на чл. 1, ал. 2, чл. 19, ал. 1, чл. 28, ал. 1, т. 1, 3 и 4 и ал. 2, т. 1, 2, 3, 5, 6 и 7 от Наредбата за управление на общинските пътища на територията на Община Септември, приета с решение № 233/28.01.2005 на Общински съвет Септември.

ОСЪЖДА Общински съвет Септември да заплати на Окръжна прокуратура гр. Пазарджик направените по делото разноски в размер на 20 лева /двадесет/.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния Административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се разгласи по реда на чл. 194 от АПК при неподаване на касационни жалба или протест или ако те са отхвърлени.

Председател:

Членове:1.

2.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ПАЗАРДЖ
Решението /определението/ е
влязло в законна сила
на: 03.03.2016. Съдия: *[подпис]*